

Experiențele critice – intra și post criza, generează de obicei agitații intelectuale ce nu sunt dătătoare de speranță și optimism. Biodiversitate, dezvoltare durabilă, eco–teorii, eco–speranțe... sunt azi mai mult ca oricând soluția/ soluțiile ce par a scoate societatea globalizată din „marasmul” consumerismului. Presiunea consumeristă, susținută de forțe anti–raționale, pare a se diminua odată cu spectrul dispariției civilizației umane, a epuizării indezirabile a resurselor, a epuizării... fructelor Pământului. „Responsabilitatea globală” este azi „cântecul de lebadă” și semnalul de alarmă al indivizilor și corporațiilor pentru a avertiza asupra pericolului în care se află Terra. Azi ne privim amuzați sau pseudo-serioși interlocutorii și „recităm” poezia modernă inoculată preventiv de maeștrii eco-economiei mondiale: dezvoltare durabilă și sustenabilă. Ce poate fi mai „cool” pentru o agendă consolidată decât discuții filosofico–ecologico–economice într-un context elitist pe tema mult agreată a dispariției resurselor și-a apropierei Sfârșitului civilizației. Stakeholder-ii sunt mereu pregătiți de... workshop-uri, de brainstorming-uri, de strategii. Suntem pregătiți pentru... discuții. Ne putem relaxa... se apropie sfârșitul crizei!...

Din păcate, dincolo de dezbateri și statistici mecanismul ingrât al creșterii economice trebuie repus în funcțiune. Capacitatea de discernământ a conducătorilor locali sau mondiali este umbrită de avalanșa indicatorilor micro și macro- economici ce induc fericirea maselor. Din mijlocul mulțimilor – comunități în care suntem integrați implacabil cerem bunăstare... Cine are curajul să se opună bunăstării noastre, cine este inconștientul din fruntea bucatelor ce ar putea spune NU?...

De fapt, toți ne prefacem că suntem triști, deplângem mersul greșit al societății globaliste dar VREM BUNĂSTARE!... în biodiversitate... Se poate?!... Câte un proiect a încercat să asocieze și să promoveze ideea simbiozei natură–oameni dintr-o zonă nealterată (încă), ce este de fapt una din pepinierele de biodiversitate ale Europei. Dintre multele rezultate bifate prin proiect, unul iese în evidență de la sine: „Maramureș – țara biodiversității” catalog/ album/ volum de bucurie și durere. Exclamație de bucurie dar și strigăt de disperare!... Munca intensă – mii de kilometri parcurși, soare și vijelie, pânda fină și echipamentele performante, toate s-au „strecurat” într-o carte. O CARTE – un volum de trudă... un adevărat semnal de alarmă!... pentru NOI!... pentru VOI!... Răsfoim pagini, ne luminăm, ne întrebăm, ne întristăm!... Descoperim cu uimire o altfel de ȚARĂ: o țară pe care ne-o dorim cu toții, dar pe care o vom pierde curând. „Țara Maramureșului”, pe care o (re)-descoperim citind/ privind acest volum, va dispărea!... Unul sau câteva proiecte n-o vor salva!... Ne revoltă unele imagini

dezolant-antropizante introduse cu „imaginație” de om în peisaj, dar atitudinea generală este supusă trendului globalist: asta este... ce putem face?... nu putem să ne sustragem mecanismului perfecționat de omul „modern”?!...

De la sălbatic la... durabil, natura a trecut prin transformări din ce în ce mai agresive. Omul a stăpânit-o și-a supus-o fără discernământ iar azi din înălțimea zgârie-norilor și-a stațiilor orbitale ne căutăm salvarea la milioane de ani lumină de Terra. Orgoliul genetic al omului de expansiune – de-a cuceri, de-a avea noi teritorii, de-a căuta alte spații nu este blocat de semnalul alarmist al tabloului de bord: combustibilul este pe sfârșite. Mașinăria se va opri!... Unde și când?.... Puțin ne pasă!?...

Nu știu dacă „dezvoltarea durabilă” va putea stopa declinul biodiversității, dar știu că mai ales criza de idei va îngropa-o. Ce putem face... pe lângă broșuri, pliante, afișe?... Să ieșim în natura vie de lângă noi și s-o înțelegem... s-o respectăm!... Să vedem frumusețea reală, ne-virtuală, să (re)–descoperim fragmentele nepoluate ale habitatelor noastre. Nu există doar... „floare de colț”?!... Sunt convins că magma verde a inteligenței noastre va salva biodiversitatea chiar din... cenușă... sunt convins că această carte nu va fi un remember... sunt convins că noi vom găsi și soluția... sunt convins că Valea Verde se va revărsa din ariile protejate înspre toate colțurile planetei... dar noi nu vom fi!...

AUTOR: Ion Mariș

2009

Pentru a vă înscrie pe lista de discuții Conservarea Biodiversității puteți accesa:

http://tech.groups.yahoo.com/group/conservarea_biodiversitatii/